

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátkou JUDr. Milenou Hegenbartovou, LL.M.
sídlem Blažíčkova 974/6, 140 00 Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

za účasti: X
bytem X
zastoupena advokátem Mgr. Davidem Černochem
sídlem Brněnská 1154/46, 323 00 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2022, č. j. KULK 46145/2022-OSŘ,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 8. 7. 2022, č. j. KULK 46145/2022-OSŘ, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč k rukám advokátky JUDr. Mileny Hegenbartové, LL.M, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osobě na řízení zúčastněné se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Podanou žalobou se žalobce domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru stavebního a životního prostředí, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“) ze dne 11. 1. 2022, č. j. 3283/2022. Tímto prvostupňovým rozhodnutím bylo podle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, vydáno rozhodnutí o umístění stavby rodinného domu, garáže, odkanalizování, studny, vrtů pro tepelná čerpadla, vnějšího rozvodu NN a zpevněných ploch na pozemcích parc. č. 590/6 (trvalý travní porost), parc. č. XA (ostatní plocha) v katastrálním území X. Jako území dotčené vlivy stavby byly vymezeny pozemky parc. č. XB, parc. č. XC, parc. č. XD, vše v katastrálním území X. Rozhodnutí bylo vydáno na žádost podanou osobou zúčastněnou na řízení doručenou stavebnímu úřadu dne 30. 8. 2017. Územní rozhodnutí bylo vydáno v opakovaném územním řízení poté, co žalovaný rozhodnutím ze dne 31. 10. 2018, sp. zn. OÚPSŘ 155/2018-330-ROZH, předchozí rozhodnutí o umístění stavby zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.
2. Dle žalovaného stavební úřad v pokračujícím řízení zjistil stav věci tak, že o něm nebyly důvodné pochybnosti. Žalovaný zkoumal zejména to, zda stavební úřad napravil všechna pochybení, pro která bylo předchozí rozhodnutí o umístění stavby zrušeno. Podstatou sporu v posuzované věci je stávající studna (sběrná pramenní jímka) na pozemku parc. č. XB ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení (žadatelky o vydání územního rozhodnutí), k níž vážne věcné břemeno svědčící ve prospěch žalobce. Předchozí rozhodnutí o umístění stavby bylo zrušeno především z toho důvodu, že v územním řízení nebylo dostatečně prokázáno, že založením stavby navrhovaného rodinného domu nedojde k zásahu do vodních poměrů dané lokality (tj. do současného stavu odběru pitné vody z povrchové pramenní jímky). V pokračujícím řízení nechal stavební úřad vyhotovit *Posouzení možnosti ovlivnění stávajícího vodního zdroje - pramenní jímky na p.p.č. XB navrženou stavbou rodinného domu, garáže, kanalizace, studny, vrtů pro tepelná čerpadla, vnějšího rozvodu nízkého napětí a zpevněných ploch na p.p.č. XB a XC v k. ú. X* Českou geologickou službou, Správou oblastních geologů, zn. ČGS-441/21/616*SOG-441/0625/2025 ze dne 15. 9. 2021. Česká geologická služba, která je zřízena pro výkon státní geologické služby v souladu s § 17 odst. 2 zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, v závěru svého posudku uvádí: „Česká geologická služba se neztotožňuje s názorem znalce RNDr. J. Slouky, Ph.D. (1/2018, 2/2018), který stavbu rodinného domu zásadně nedoporučuje. Česká geologická služba se naopak přiklání k možnosti povolení výstavby rodinného domu za omezujících podmínek uvedených v posudcích Slezákové (2014),

Soukupa (2015, 2018) a Vybírala (2020) a ztotožňuje se s podmínkami výstavby uvedenými v posudcích odborně způsobilých osob RNDr. L. Soukupa (2015, str. 6, 7 a 2018, str. 2) a Ing. M. Slezákové (2014, str. 8). Podle názoru ČGS je ovlivnění pramenní jímky stavbou rodinného domu na p.p.č. XB v k. ú. X nepravděpodobné, je však nutno striktně dodržet podmínky výstavby uvedené v posudcích Slezákové (2014) a Soukupa (2015, 2018).“ Žalovaný zdůraznil, že tímto byl splněn požadavek k obstarání nezávislého posouzení možnosti ovlivnění pramenní jímky odborně způsobilou osobou. Konstatoval, že povinností stavebního úřadu není vyloučit jakékoliv omezení vlastníka sousední stavby či pozemku, případně osoby mající věcné břemeno (služebnost) k pozemku (stavbě) v blízkosti záměru, ale pouze zabránit takovému zásahu, který by byl od počátku zjevně v rozporu s platnými právními předpisy.

3. Žalovaný vysvětlil, že v minulosti již vyžádal přezkoumání závazných stanovisek. Závazné stanoviska Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru životního prostředí (dále jen „MMJN-OŽP“) ze dne 20. 1. 2017 bylo nadřízeným správním orgánem změněno (je však souhlasné) a souhlasné závazné stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny (dále jen „AOPK“) ze dne 27. 2. 2018 bylo nadřízeným správním orgánem potvrzeno. V případě stanoviska MMJN-OŽP (souhlasu vodoprávního úřadu) ze dne 17. 10. 2018 se ve skutečnosti nejednalo o závazné stanovisko ve smyslu § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, u kterého by mohl odvolací orgán postupovat dle odst. 7 tohoto ustanovení. K závazným stanoviskům AOPK ze dne 30. 9. 2013 a ze dne 1. 7. 2015 žalovaný zdůraznil, že AOPK posuzuje jím předložené návrhy pouze z hlediska zájmů ochrany přírody a krajiny. Tento dotčený orgán ve svých závazných stanoviscích nevznese vůči žalobci žádné požadavky, ostatně ani sám žalobce tuto námitku nespojuje s tím, jak se konkrétní stanovisko dotčeného orgánu k projednávané stavbě dotýká jeho hmotných práv, proto žalovaný dospěl k závěru, že námitku žalobce nelze považovat za podnět k vyžádání potvrzení nebo změny napadeného závazného stanoviska ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu. Uvedenými závaznými stanovisky je chráněn především veřejný zájem na nenarušení přírodního prostředí (krajinného rázu). Žalovaný uzavřel, že možná rizika vzniku škod nelze předjímat, zdůraznil však, že odpovědnost za škodu a náhrada škody je problematikou občanskoprávní.

II. Žaloba

4. Žalobce především namítal nedostatečné zjištění skutečného stavu věci. Zdůraznil, že stavba je navržena na pozemku parc. č. XB v k. ú. X v místě vzdáleném pouze cca 3 m od studny, ze které je přiváděna potrubím pitná voda do nemovitostí žalobce. Konstatoval, že v řízení předložil několik odborných podkladů k posouzení vlivu navrhované stavby na studnu na pozemku parc. č. XB v k. ú. X, a to oponentní posudek z ledna 2018 (hydrogeologické posouzení ohrožení funkce vodního zdroje) a jeho dodatek z února 2018, ve kterém oponoval závěrům obsaženým v posudku RNDr. Lubomíra Soukupa z ledna 2015 ohledně hladiny podzemních vod v lokalitě. V opakovaném územním řízení bylo předloženo další odborné stanovisko RNDr. Jiřího Slouky, Ph.D. z listopadu 2021, ve kterém znalec potvrdil své dosavadní závěry a vyjádřil se k dalším v řízení předloženým odborným podkladům (posudky předložené žadatelkou a posouzení České

geologické společnosti). Ze všech posouzení RNDr. Jiřího Slouky, Ph.D. jednoznačně vyplývá, že veškerou výstavbu v blízkosti vodního zdroje je nutné považovat za rizikovou s tím, že stupeň rizikovosti se zvyšuje se zkracující se vzdáleností od zdroje. Proto doporučuje trvat na ochranném pásmu vodního zdroje ve vzdálenosti 10 metrů všesměrně při dvojnásobné bezpečné vzdálenosti výstavby, tj. 20 m. Stavební úřad ani žalovaný se žalobcem předloženými posudky dostatečně nezabývali. Z napadeného rozhodnutí ani z územního rozhodnutí není zřejmé, jak žalobcem předložené posudky hodnotili, co z nich vyvodili a jakými úvahami se přitom řídili. Stavební úřad i žalovaný založili svá rozhodnutí na jediném podkladu, a to na posouzení České geologické služby ze dne 15. 9. 2021. Tento podklad však dle žalobce nelze považovat za způsobitý ke zjištění skutečného stavu věci, tj. k jasnému zodpovězení otázky, zda stavba ohrozí či neohrozí stávající zdroj pitné vody, neboť riziko jeho znehodnocení zdaleka nevylučuje. Mnoho vstupních údajů a faktorů zůstává neznámých, např. je zde uvedeno, že nelze specifikovat hlavní přítok do studny, není zřejmé, v jaké intenzitě, z jakých směrů voda do jímky přitéká. Nejsou upřesněny ani hydrogeologické poměry lokality. Posouzení vychází pouze ze zkušebních sond z roku 2014 či 2015, z geologického profilu dle posudku RNDr. Lubomíra Soukupa z ledna 2015 a z jednoho terénního šetření ze dne 25. 8. 2021. Samotný závěr posouzení České geologické služby je velmi neurčitý, neboť se zpracovatel pouze přiklání k názoru, že pravděpodobně neexistuje přímé hydraulické spojení mezi podzemní vodou v pramenní jímce a okrajem rodinného domu, resp. okolím průzkumných sond. Tento závěr nevylučuje riziko poškození studny (pramenní jímky) nebo její funkčnosti. Závěr posouzení České geologické společnosti navíc nekoresponduje s podklady předloženými žadatelkou. Na neodbornost posouzení České geologické společnosti poukazuje i RNDr. Jiří Slouka, Ph.D. v odborném stanovisku *Rizika ohrožení vodního zdroje na pozemku p. č. XB, k. ú. X* z listopadu 2021, kde uvádí, že toto posouzení je zatíženo metodickými chybami a nedostatky. Dle žalobce proto nedošlo ke splnění požadavku žalovaného, který v předcházejícím zrušujícím rozhodnutí uvedl: „*Je nutné si uvědomit, že v případě návrhu staveb (rodinného domu a staveb souvisejících) leží důkazní břemeno na jejich stavebníkovi (žadatelí o vydání územního rozhodnutí), který musí jednoznačně prokázat, že jejich umístěním nedojde k negativnímu ovlivnění vodního zdroje, z něhož mají odvolatelé právně ošetřen odběr pitné vody.*“ Stavební úřad ani žalovaný neověřili, zda jsou navržena účinná a reálná opatření pro účely eliminace vlivů na studnu (pramenní jímku). Z odborného posouzení RNDr. Jiřího Slouky, Ph. D. z listopadu 2021 přitom vyplývá, že opatření, která mají dle vyjádření X z roku 2014 eliminovat vliv stavby na podzemní jímku, jsou v podstatě svodným systémem budovy a pozemku, a přestože jsou myšlena jako pozitivní zásah, který by měl posílit vydatnost stávajícího vodního zdroje, jsou z hydrogeologického hlediska značně diskutabilní. Takový umělý zásah do přirozených hydrogeologických poměrů dané lokality je rizikový, může způsobit kontaminaci, přeplnění a jiné důsledky. Vyjádření X z roku 2014 navíc není ani uvedeno v územním rozhodnutí jako součást podkladů rozhodnutí a jí navrhovaná opatření nejsou uvedena v podmínkách územního rozhodnutí ani v projektové dokumentaci pro územní řízení.

5. Žalobce dále upozorňoval na rozpor mezi projektovou dokumentací a podmínkami územního rozhodnutí. Konstatoval, že v podmínce č. 9 územního rozhodnutí

je uvedeno, že „v rámci provádění stavby nebude účelově měněn stávající vodní režim na stavbou dotčených pozemcích p.p.č. XB, XA v k. ú. X“. V závazném stanovisku MMJN-OŽP ze dne 20. 1. 2017 je však uvedeno, že souhlas vodoprávního úřadu se poskytuje jen „při splnění podmínek a závěrů předloženého hydrogeologického posudku“, tj. posudku RNDr. Lubomíra Soukupa z ledna 2015. Doporučující opatření jsou uvedena v kapitole 5 posudku a spočívají ve vybudování drénu a odvedení podzemní vody směrem k pramenní jímce. Tím má být odvodněno podzákladí stavby a podzemní vody budou odvedeny směrem k místu jímání, čímž má být navýšena vydatnost pramenní jímky, aniž by byla zhoršena kvalita jímáných vod. Tato opatření představují fakticky svodný systém budovy a pozemku a umělý zásah do přirozených hydrogeologických poměrů lokality, tj. jsou v přímém rozporu se stanovenou podmínkou č. 9, že nebude účelově měněn stávající vodní režim na stavbou dotčených pozemcích. Tento rozpor nenapravil ani žalovaný v odvolacím řízení. V předchozím zrušujícím rozhodnutí přitom žalovaný výslovně uvedl, že „navrhovaná opatření dle posudku Soukupa by měla být promítnuta jak ve výkresové, tak i v textové části dokumentace k vydání územního rozhodnutí“. Obdobně také posouzení Českou geologickou společností podmiňuje své závěry realizací navrhovaných opatření dle přiložených posudků RNDr. Lubomíra Soukupa a dalších. Projektová dokumentace však v průběhu řízení doplněna nebyla, žádná navrhovaná opatření nejsou součástí textu územního rozhodnutí ani napadeného rozhodnutí. Územní rozhodnutí i napadené rozhodnutí jsou tak nepřezkoumatelná, neboť z nich není zřejmé, co a za jakých podmínek má být umístěno.

6. Žalovaný dle žalobce nepostupoval v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu a nevyžádal změnu nebo potvrzení závazného stanoviska Správy CHKO Jizerské hory (dnes AOPK) ze dne 23. 9. 2013 a závazného stanoviska AOPK ze dne 1. 7. 2015. Žalobce nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že neuvedl, jak se závazné stanovisko dotýká jeho hmotných práv. Správa CHKO Jizerské hory měla posoudit stavbu s ohledem na všechny zájmy přírody a krajiny, mezi které patří i ochrana vod. Závazná stanoviska vydaná Správou CHKO Jizerské hory, resp. AOPK, neobsahují posouzení stavby z hlediska ochrany stávajícího vodního zdroje (studny) a z hlediska vlivu na vodní poměry, jako součásti ochrany přírody a krajiny. Hmotné právo, jehož ochrany se žalobce domáhá, je právo z věcného břemene umístění a užívání studny na pozemku parc. č. XB v k. ú. X.
7. Žalobce také tvrdil, že v územním rozhodnutí není označena projektová dokumentace pro územní řízení k projednávání stavbě. Součástí územního rozhodnutí nejsou ani úplné podklady, zejména odborné posudky, které jsou považovány za podklad rozhodnutí a součást spisu. Je také chybně vymezeno území dotčené vlivem stavby. Dle územního rozhodnutí je vymezeno pozemky parc. č. XB a XA v k. ú. X, i když území dotčené vlivy stavby je širší. Napadené rozhodnutí je tak v rozporu s vyhláškou č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu.
8. Žalobce namítal i rozpor s vyhláškou č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Citoval § 20 odst. 1 uvedené vyhlášky a dovozoval, že zásah do stávajících vodních poměrů je zásahem do kvality prostředí a snižuje hodnotu daného území.

9. Správní orgány dle žalobce povolily v územním řízení stavbu, která odporuje zásadě šetrnosti k sousedství, neboť je umístěna v bezprostřední blízkosti od stávajícího a jediného zdroje pitné vody pro nemovitosti žalobce a dalšího sousedního domu č. ev. 1288 na pozemku parc. č. st. XE, k. ú. X. Je tím bezprostředně ohrožena funkčnost, fyzický stav studny a příváděcího potrubí, kvalita a množství jímáné vody. Závěrem žalobce konstatoval, že žadatelka (osoba zúčastněná na řízení) si byla vědoma stávajícího stavu, tj. že na pozemcích, které kupovala od obce X, bylo zřízeno věcné břemeno ve prospěch žalobce. Ze všech výše uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno, stejně jako jemu předcházející rozhodnutí stavebního úřadu a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný především odkázal na obsah napadeného rozhodnutí. Konstatoval, že věc má v zásadě povahu tzv. znaleckého sporu. Žalobce i osoba zúčastněná na řízení si v rámci řízení před stavebním úřadem opatřili odborné posudky, jejichž zpracovatelé došli k protichůdným závěrům. Po zásahu žalovaného, který zrušil předchozí územní rozhodnutí, opatřil stavební úřad nezávislé posouzení provedené Českou geologickou službou. Z tohoto odborného podkladu vyplynulo, že správné závěry učinily odborné osoby, které zpracovaly podklady pro osobu zúčastněnou na řízení. Tím byl dle žalovaného dostatečně zjištěn stav věci, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Možné negativní ovlivnění pramenní jímky nelze zcela vyloučit. Každá činnost v území je spojena s určitou mírou rizika. Jedinou možností by bylo zcela znemožnit výstavbu na pozemku osoby zúčastněné na řízení, což by dle žalovaného představovalo nepřiměřený zásah do jejích práv. Další odborné podklady opatřené na objednávku některého z účastníků řízení nemohly na závěrech nezávislého posudku nic změnit.
11. Tvzení žalobce, že součástí spisu nejsou posudky RNDr. Lubomíra Soukupa a Ing. Moniky Slezákové, je dle žalovaného nepravdivé. Uvedené posudky spolu s posudkem RNDr. Petra Slámy jsou přílohou podání osoby zúčastněné na řízení ze dne 23. 3. 2018, které je součástí spisu stavebního úřadu. Co se týká posudku RNDr. Lubomíra Soukupa z ledna 2015, ten navrhoval vybudování drénu zaústěného do svislé filtrační studny vysypané šterkem při východní straně navrhované stavby. Tento požadavek byl jednoznačně zapracován do projektové dokumentace, což je patrné např. z koordinační situace výkresu C1, kde je při severní straně navrhované stavby domu oranžovým textem uvedeno „drén dle HGP dl. 28 m, hl. 1,5 m“ a „svislá filtrační studna vysypaná šterkem hl. 2,2 m“. Dále RNDr. Lubomír Soukup navrhl omezit pojiždění jakýchkoliv mechanismů v přímém okolí (10 m) pramenné jímky, což není namístě posuzovat v řízení o umístění stavby, ale v řízení o jejím povolení. Posudek také upozornil na povinnost nahradit škodu v případě ztráty podzemní vody nebo zhoršení její jakosti podle vodního zákona a navrhl ověřit vydatnost zdroje čerpací zkouškou před a po dokončení zemních prací a provedení rozboru vody. Co se týká posudku Ing. Moniky Slezákové, z něj vyplývá především podmínka, že základy při severní straně domu nebudou v hloubce větší než 1 m, a splnění tohoto požadavku lze dovodit z výkresu D.2.6 - základy, odkud lze prostřednictvím svislých řezů vyvodit průběh původního terénu, který je od SV k JZ (viz tečková čára v řezu s označením

PT). Průvodní zpráva v bodě 2.6 sice výslovně zmiňuje pouze zapracování opatření doporučených RNDr. Petrem Slámou, lze však dovodit i splnění doporučení RNDr. Lubomíra Soukupa a Ing. Moniky Slezákové.

12. Dle žalovaného není zřejmé, v čem má spočívat žalobcem tvrzený rozpor s vyhláškou č. 503/2006 Sb. Je nepochybné, že pokud jde o dokumentaci, jedná se o dokumentaci ověřenou stavebním úřadem, která je součástí spisu. Vyhláška č. 501/2006 Sb. se pak vůbec netýká možného dopadu na hydrologické poměry. Žalobce pouze opakuje své obavy o ohrožení vodního zdroje a snaží se tuto obavu vyložit jako negativní ovlivnění kvality prostředí, což je však veřejný zájem hájený stavebními úřady, a do tohoto posuzování nespádají soukromé zájmy účastníků řízení ohledně zásobování vodou. Ty jsou zajištěny zejména vodním zákonem a předpisy soukromého práva.
13. Závěrem žalovaný zdůraznil, že nelze zaměňovat zásadu šetrnosti k sousedství za požadavek neměnnosti k území a neumísťování žádných dalších staveb, případně za právo veta, které by měli mít vedlejší účastníci řízení, tj. účastníci ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu. Ze správního spisu vyplývá, že osoba na řízení zúčastněná zaslala žalobci nabídku dohody, dle níž by mu v případě ztráty vody ze sporné pramenné jímky zajistila zásobování vodou z vlastního vrtu. Tuto dohodu žalobce uzavřít odmítl. Z hlediska možnosti nalezení smírného řešení, a tím i šetrnosti k sousedství udělala osoba zúčastněná na řízení maximum. Žalovaný proto navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítnul.

IV. Vyjádření osoby na řízení zúčastněné

14. Osoba na řízení zúčastněná ve svém vyjádření především označila za nepravdivé tvrzení žalobce, že pramenní jímka na jejím pozemku představuje jediný zdroj pitné vody pro nemovitosti žalobce. Žalobce disponuje pravomocným stavebním povolením k vrtané studni na svém pozemku parc. č. XE v k. ú. X a k nakládání s vodami. Dále upozornila na skutečnost, že ačkoliv žalobce X,. označuje za znalce, žádný z jeho posudků neměl podobu znaleckého posudku a X. se při jeho vypracování nemusel řídit zákonem o znalcích. Osoba zúčastněná na řízení odmítla tvrzení žalobce, že revizní posudek České geologické společnosti nelze považovat za způsobilý ke zjištění skutečného stavu věci. Konstatovala, že Česká geologická služba je nestrannou institucí a také znaleckým ústavem pro obor geologické práce a ochrana přírody. Zdůraznila, že kromě stanoviska RNDr. Jiřího Slouky, Ph.D. ostatní odborná posouzení, tj. posouzení RNDr. Lubomíra Soukupa, RNDr. Petra Slámy, Ing. Moniky Slezákové, RNDr. Romana Vybírala a České geologické služby byla ve prospěch umístění stavby na pozemku. Dle osoby na řízení zúčastněné neexistuje rozpor mezi projektovou dokumentací a podmínkami územního rozhodnutí a napadeného rozhodnutí, neboť prováděním stavby nebude účelově měněn stávající vodní režim na stavbou dotčených pozemcích parc. č. XA a XB v k. ú. X. To potvrzují všechny posudky osobou na řízení zúčastněnou předložené i posudek revizní. Opatření navržená RNDr. Lubomírem Soukupem a přijatá stavebním úřadem mají přispět k tomu, že stávající vodní režim nebude účelově měněn.
15. Závěrem osoba na řízení zúčastněná konstatovala, že žádný rozpor se zásadou šetrnosti k sousedství neexistuje. Osoba zúčastněná na řízení nemá možnost svůj

pozemek využívat, neboť žalobce svými obstrukcemi blokuje již přes 9 let její stavební záměr, poprvé podala žádost o vydání územního rozhodnutí dne 6. 5. 2013. Jednání žalobce má šikanózní charakter. S ohledem na uvedené skutečnosti osoba na řízení zúčastněná navrhovala, aby soud žalobu zamítnul.

16. V dalším podání osoba na řízení zúčastněná zaslala soudu územní rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne 1. 4. 2014 o umístění stavby - studny na pozemku parc. č. XA v k. ú. X, tj. na pozemku ve vlastnictví žalobce. Současně předložila hydrogeologické posouzení ze dne 28. 8. 2013 zpracované RNDr. Petrem Slámou pro žalobce v souvislosti s žádostí žalobce o povolení stavby vrtané studny na pozemku parc. č. XA v k. ú. X. Z posudku RNDr. Petra Slámy ze dne 28. 8. 2013 nevyplývá, že by v dané lokalitě hrozilo ohrožení vodních poměrů, nebo že by byla lokalita z tohoto hlediska riziková.

V. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s dispoziční zásadou, kterou je správní soudnictví ovládáno, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
18. Spor se v posuzované věci vede o to, nakolik může umístěnou stavbou dojít k negativnímu ovlivnění vodního zdroje, z něhož má žalobce právně ošetřen odběr pitné vody. Žalovaný se domnívá, že postupoval správně, neboť ve spisu se nachází několik odborných posudků, z toho poslední, vypracovaný Českou geologickou službou, hovořící ve prospěch umístění stavby, je posudkem revizním. Další odborné posouzení proto není na místě a není třeba se ani vyjadřovat k odbornému stanovisku RNDr. Jiřího Slouky, Ph.D. *Rizika ohrožení vodního zdroje na pozemku p. č. XB, k. ú. X* z listopadu 2021, které posudek vypracovaný Českou geologickou společností zpochybňuje.
19. Podle § 56 správního řádu platí, že *závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce. Usnesení se oznamuje pouze znalci. O zamýšleném ustanovení znalce, popřípadě o ustanovení znalce správní orgán vhodným způsobem účastníky vyrozumí. Správní orgán znalci uloží, aby posudek vypracoval písemně a předložil mu jej ve lhůtě, kterou současně určí. Může znalce také vyslechnout.*
20. Dle § 127a o. s. ř. platí, že *jestliže znalecký posudek předložený účastníkem řízení má všechny zákonem požadované náležitosti a obsahuje doložku znalce o tom, že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku, postupuje se při provádění tohoto důkazu stejně, jako by se jednalo o znalecký posudek vyžádaný soudem. Soud umožní znalci, kterého některá ze stran požádala o znalecký posudek, nahlédnout do spisu nebo mu jinak umožní seznámit se s informacemi potřebnými pro vypracování znaleckého posudku.* K tomu krajský soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, která potvrdila aplikovatelnost stejných závěrů také ve správním řízení

(srov. rozsudek ze dne 11. 11. 2014, č. j. 6 As 207/2014-36, nebo rozsudek ze dne 2. 7. 2015, č. j. 9 As 206/2014-48).

21. Náležitosti znaleckého posudku upravuje zákon č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech v § 28. Jak má vypadat znalecký posudek rozvádí i vyhláška č. 503/2020 Sb. v § 39 až § 59.
22. V posuzované věci krajský soud považuje za zásadní, že žádný z posudků opatřených v průběhu správního řízení nemá náležitosti znaleckého posudku, a to ani stanovisko vypracované Českou geologickou společností. Nejedná se o znalecký posudek znalce ustanoveného správním orgánem podle § 56 správního řádu. Závěry České geologické služby, ústřední instituce poskytující odbornou podporu pro rozhodování ve věcech veřejného zájmu na poli výzkumu, využití a ochrany přírodních nerostných zdrojů, by sice obecně měly být respektovány, to ovšem neznamená, že jsou nezpochybnitelné. Pokud žalobce k odvolání přiložil stanovisko odborné osoby, jež tyto závěry zpochybňuje, byl žalovaný povinen se k němu vyjádřit a vysvětlit, proč tvrzení RNDr. Jiřího Slouky, Ph.D. obsažená ve stanovisku z listopadu 2021 považuje za lichá, mylná nebo vyvrácená.
23. Napadené rozhodnutí však na námitku žalobce vznesenou v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí opírající se o stanovisko RNDr. Jiřího Slouky, Ph.D. zpochybňující správnost posouzení Českou geologickou společností vůbec nereaguje. Nevypovídá-li se správní orgán v rozhodnutí o oprávněm prostředku se všemi uplatněnými námitkami, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, nebo též ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). V posuzovaném případě se jedná o námitku zásadní, na níž bylo odvolání žalobce postaveno. Žalovaný ostatně nereagoval ani na další odvolací námitku, v níž žalobce namítal, že stanovisko České geologické služby zdůrazňuje nutnost dodržení určitých technických opatření, která však stavební úřad nikde nezmiňuje, pouze odkazuje na dokumentaci bez uvedení konkrétních opatření. Stouto námitkou se snažil vypořádat žalovaný ve vyjádření k žalobě, na dodatečné zdůvodnění provedené v rámci vyjádření k žalobě nemůže soud brát zřetel (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 8. 1994, č. j. 6 A 592/1993-23). Takový postup správních orgánů je nepřijatelný a odporuje požadavkům dobré správy. Obdobně judikoval také Nejvyšší správní soud např. ve svém rozsudku ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002-25, publikovaném pod č. 73/2004 Sb. NSS, či ze dne 3. 3. 2016, č. j. 7 Azs 322/2015-43.
24. Krajský soud proto shledal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, protože vůbec nereaguje na zásadní námitky žalobce vznesené v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, a to ani implicitně. Tento nedostatek bude muset žalovaný v dalším řízení odstranit. Pokud na základě dalšího zkoumání setrvá na závěru, že za splnění konkrétních opatření územní rozhodnutí pro posuzovanou stavbu vydat lze, bude muset taková opatření dostatečně konkretizovat a případně zapracovat do podmínek územního rozhodnutí, aby bylo možné jejich dodržení také zkontrolovat.

25. Krajský soud naproti tomu neshledal pochybení v postupu žalovaného, který nevyžádal změnu nebo potvrzení závazného stanoviska Správy CHKO Jizerské hory ze dne 23. 9. 2013 a závazného stanoviska AOPK ze dne 1. 7. 2015. Žalovaný svůj postup v napadeném rozhodnutí řádně zdůvodnil a soud se s tímto zdůvodněním ztotožňuje. Žalobce v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí zcela obecně konstatoval, že dotčené orgány nevyhodnotily stav věci na základě zjištěných skutečností a že vliv stavby na vodní poměry v území nebyl řádně posouzen. Žalovaný správně dovodil, že nebyl-li žalobce oprávněn hájit veřejné zájmy a nesměřují-li jeho odvolací námitky týkající se nezbytnosti přezkumu uvedených stanovisek nadřízeným správním orgánem k ochraně jeho věcných práv, nestíhala ho povinnost iniciovat přezkumné řízení uvedeného stanoviska. Ke stejnému závěru NSS dospěl již v rozsudku ze dne 3. 8. 2016, č. j. 1 As 258/2015-37. Ochrana jakosti a množství vod z veřejnoprávního hlediska je pak upravena vodním zákonem a není předmětem tohoto řízení.
26. Pokud jde o žalobcem tvrzený rozpor s vyhláškou č. 503/2006 Sb. a vyhláškou č. 501/2006 Sb., je třeba znovu zdůraznit, že z hlediska ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. žalobu ve správním soudnictví může podat každý, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení rozhodnutím správního orgánu. Podle soudu se tedy nejedná o generální soudní kontrolu zákonnosti správních rozhodnutí, což je ještě zdůrazněno ustanovením § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. a § 72 odst. 1 ve spojení s § 71 odst. 2 s. ř. s. Žaloba ve správním soudnictví může být podána jen k ochraně veřejných subjektivních práv žalobce. I v rozsudku ze dne 29. 9. 2016, č. j. 9 As 238/2015-38, Nejvyšší správní soud konstatoval, že přezkum rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. je možný z hlediska konkrétního poškození subjektivního veřejného práva. Žalobu proti rozhodnutí správního orgánu nelze úspěšně vznášet k ochraně veřejných subjektivních práv jiné osoby či pouze k ochraně veřejného zájmu (s výjimkou případu, kdy je určitému subjektu přiznáno účastenství v řízení před správním orgánem právě a jen za účelem ochrany veřejného zájmu v rozsahu vymezeném zvláštním právním předpisem tak, jak je tomu typicky v případě občanských sdružení (spolků), které jsou aktivně legitimovány k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 odst. 2 s. ř. s.; srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 7 A 139/2001-67, publ. ve Sb. NSS č. 379/2004). Soud ve správním soudnictví chrání práva žalobce, není povolán ke kontrole zákonnosti rozhodnutí, potažmo správního řízení, které mu předcházelo (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2007, č. j. 2 As 10/2007-83 či ze dne 29. 9. 2016, č. j. 9 As 238/2015-38).

VI. Závěr a náklady řízení

27. S přihlédnutím ke všem shora uvedeným skutečnostem soudu nezbylo než napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušit. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správní orgán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.

28. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
29. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, má tak právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení.
30. Ty byly v jeho případě tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč a odměnou a náhradou hotových výdajů jeho právního zástupce. Odměna zástupce činí za dva úkony právní služby (převzetí věci, podání žaloby) v hodnotě 3 100 Kč za jeden úkon [§ 1 odst. 1, § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu] celkem částku 6 200 Kč. Náhrada hotových výdajů pak sestává z paušální částky 600 Kč (2 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Odměna zástupce tak včetně DPH ve výši 21 % činí 8 228 Kč. Soud uložil žalovanému, aby náklady řízení v celkové výši 11 228 Kč uhradil žalobci k rukám jeho právní zástupkyně, v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
31. Osobě zúčastněné na řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť jí soud neukládal žádné povinnosti, v souvislosti s nimiž jí mohly náklady řízení vzniknout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 6. dubna 2023

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu